

DIEREN SINDS JAAR EN DAG OPZETTELIJK ZIEK GEMAAKT

In mei 2009 startte de Anti Dierproeven Coalitie (ADC) een **burgerinitiatief voor een verbod op honden- en kattenexperimenten**. 57.000 Burgers steunden het initiatief en tekenden de petitie. Op 8 maart 2011 overhandigde ADC de handtekeningen aan leden van de Tweede Kamer met het verzoek een verbod op honden- en kattenexperimenten te overwegen.

Ondertussen zet de **Universiteit van Maastricht** de **experimenten** op honden voort. Tussen 2000 en 2010 gebruikte de Unimaas in totaal 636 honden in akelige experimenten. De trouwe viervoeters zijn in de Limburgse hoofdstad al ruim 20 jaar het lijdende voorwerp in nieuwsgierigheidsonderzoek op het gebied van hart- en vaatziekten.

In diverse publicaties worden de experimenten die de Maastrichtse onderzoekers uitvoeren op onze beste vrienden beschreven. Zo konden we vol afschuw lezen hoe een team van 'wetenschappers' er een gewoonte van maakt om **kunstmatig hartgeleidingsstoornissen** op te wekken in gezonde honden om vervolgens allerlei ingrepen op hen uit te voeren.

Enkele schokkende voorbeelden:

- Een onduidelijk aantal volwassen bastaardhonden (minstens 7) werd onderworpen aan een hartoperatie, waarbij diverse elektrodes in het hart werden aangebracht. Vervolgens werd een hartritmestoornis opgewekt (AV-blok) en werd door middel van 'pacing' (elektrische stimulering) het hartritme gereguleerd. Gedurende vier weken werden de effecten van langdurige pacing via de rechter hartkamer vergeleken met die van langdurige pacing via de linker hartkamer. Nadat de vier weken waren verstreken, werd de borstkas van de dieren opnieuw opengemaakt en werd 'acute pacing' toegepast om de effecten van kortdurige pacing te kunnen vergelijken met die van langdurige pacing. Over het lot van de honden na afloop van het experiment wordt geen duidelijkheid gegeven.[i]
- Bij enkele tientallen honden werd een zogenaamd atrioventriculair blok (AVB) opgewekt. 10% van deze hondjes stierf een plotselinge hartdood als gevolg van dit AV-blok. Ook kregen de honden gedurende dit experiment meerdere malen stoffen geïnjecteerd en werd er herhaaldelijk bloed afgenomen. Bij een aantal honden werden ook nog biopsies op de hartspier uitgevoerd[ii].
- De effecten van pacemakers bij honden met een onregelmatige hartslag werden bestudeerd. Hiervan waren 16 bastaardhondjes het slachtoffer. Bij al deze dieren werd kunstmatig een linkerbundeltakblok (LBTB) gecreëerd. Na acht weken ondergingen 8 honden een operatie waarbij een pacemaker werd aangebracht. Na nog eens 8 weken werden alle 16 honden verdoofd en afgemaakt. De auteurs geven in het rapport toe dat er vele verschillen bestaan tussen het gebruikte diermodel met een kunstmatig opgewekte aandoening enerzijds en menselijke patiënten met natuurlijk gevormd LBTB anderzijds.[iii]
- Onder verdoving werden biopsies (het nemen van weefselmonsters) uitgevoerd op de hartspier van 43 hondjes. Hiervoor werd een lange biopsienaald gebruikt die door de zijkant van de borstkas geprikt werd om zo het hart te kunnen binnendringen. Hoewel deze methode volgens de onderzoekers 'minimaal invasief' was stierven 4 hondjes als gevolg van deze procedures en moest een vijfde hond een spoedeisende operatie ondergaan vanwege bloedingen onder het hartzakje (pericard). Na afloop werd de biopsiemethode alsnog als 'veilig' bestempeld door de onderzoekers[iv].
- Bij 11 honden werden de halsslagaders chirurgisch blootgelegd en vervolgens 5 minuten lang geblokkeerd waarmee de bloedtoevoer naar de kop werd afgesloten. Dit is te vergelijken met de effecten van verstikking met dit verschil dat de honden bleven ademen. Hierna werden verschillende stoffen bij de hondjes geïnjecteerd om de effecten hiervan op het hart-en vaatstelsel te bestuderen. In het discussie gedeelte van het rapport stellen de onderzoekers dat voorzichtigheid geboden is bij het interpreteren van de bevindingen vanwege de gebreken van het gebruikte diermodel. Het lot van de proefhondjes na afloop van dit experiment blijft onduidelijk.[v]

- Bij 14 honden werden in totaal 28 experimenten uitgevoerd. In 9 hondjes werd wederom een zogenaamd AV-blok opgewekt gevolgd, met intervals van enkele weken, door ander experimenten. Gedurende deze reeks van experimenten stierven 2 honden en werden 2 andere dieren uitgesloten omdat de dieren niet reageerden zoals de onderzoekers hadden verwacht of gehoopt. Hoewel dit onderzoek zich richtte op de menselijke hartaandoening 'Torsades des Pointes', worden veel klassieke symptomen hiervan niet door de onderzoekers beschreven in hun rapport[vi].

Het gebruikte diermodel met kunstmatig AV-blok is dan ook geen betrouwbaar model. Wezenlijke verschillen tussen het menselijke hart-en vaatstelsel en dat van honden maken deze hondenproeven nagenoeg waardeloos voor menselijke doeleinden. Het moet bijvoorbeeld niet vergeten worden dat bij mensen zo'n 70% van het bloedvolume zich onder de hartstreek bevindt terwijl bij honden (en andere viervoeters) 70% van het bloedvolume zich rond of boven de hartstreek bevindt[vii].

Keer op keer worden honden zo opzettelijk ziek gemaakt in de ene na de andere studie die de wetenschappelijke nieuwsgierigheid van de betrokken onderzoekers moet bevredigen. Terwijl zelfbenoemde 'wetenschappers' research papers blijven publiceren en zo hun naam verder vestigen blijven de onderzoeksgelden binnenstromen. De proefdieren zijn echter wederom de slachtoffers.

John Pippin, hartspecialist en verbonden aan de Safer Medicines campagne[vii], zegt onder meer het volgende over het gebruik van honden in vergelijkbaar hart-en vaatziekte onderzoek[viii]:

"Er is een enorme mate van manipulatie van het hondenmodel om gemakshalve niet-fysiologische condities te scheppen die gunstig zijn voor de onderzoekers. Het standaard hondenmodel is verdoofd, mechanisch geventileerd, uitgebreid voorzien van canules en nutteloos gemaakt door kunstmatige isolatie van de circulaties die bestudeerd worden. Naast de goed gedocumenteerde effecten van zulke spanningen op de fysiologische en biochemische reacties van proefdieren, zorgen dergelijke manipulaties ervoor dat het diermodel totaal verwijderd wordt van de invloeden van een intact en interactief biologisch systeem. Terwijl de behoefte aan 'een intact biologisch systeem' vaak wordt genoemd als belangrijk argument voor proefdieronderzoek, maken aanzienlijke wijzigingen van de anatomie, fysiologie, perfusie, ademhaling, intrathoracale druk, sympathische innervatie en vele andere kenmerken van dat intacte systeem de bevindingen van dergelijke studies niet-fysiologisch en irrelevant... zelfs voor honden, laat staan mensen. Dit werk is een uitstekend voorbeeld

van een veelgebruikte praktijk; de manipulatie van diermodellen voor eigen gemak en bruikbaarheid ongeacht de effecten hiervan op de validiteit van de te verkrijgen resultaten. Dit is niet ongewoon onder onderzoekers die studies aanvragen en uitvoeren om hun eigen wetenschappelijke nieuwsgierigheid te bevredigen en hun carrières veilig stellen en daarbij onvoldoende oog hebben voor potentiële toepassingen voor mensen. Zeer duidelijk in deze verzameling van publicaties is het karakteristieke gebruik van één studie om de daaropvolgende te rechtvaardigen. In veel gevallen vormen onbeantwoorde (vaak onvoorziene) vragen die voortkomen uit één studie de voornaamste redenen voor een latere studie. Verschillende keren wordt gerefereerd aan conflicterende of onjuiste resultaten uit eerdere onderzoeken (soms hun eigen werk) om nieuwe experimenten te rechtvaardigen." Onze wetenschappelijke adviseur, dokter Andre Menache, stelt in een reactie deze opmerkingen volledig te onderschrijven.

Hondenexperimenten zoals die aan de Universiteit van Maastricht geven geen nieuwe inzichten met betrekking tot hartaandoeningen bij menselijke patiënten. Sterker nog, onderzoekers slaan voortdurend doodlopende wegen in met onbetrouwbare dierproefresultaten die niet relevant en toepasbaar zijn op mensen. Hoeveel hondjes en andere dieren moeten er nog lijden en sterven voor dergelijk zinloos en wreed onderzoek?

Steun onze campagnes voor een einde aan barbaarse hondenexperimenten!

[i] www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/19843926

[ii] www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/16934787

[iii] www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/17611254

[iv] www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/17505841

[v] www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/16750737

[vi] www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/15778734

[vii] Ref. Rowell LB (1983) Cardiovascular adjustments to thermal stress In Handbook of Physiology The Cardiovascular System, Peripheral Circulation and Organ Blood Flow. Bethesda MD, Am Physiol Soc. Sect 2, Vol III, part 2, pp 967- 1023.

[viii] www.curedisease.net/

[ix] www.animalaid.org.uk/images/pdf/curiosity.pdf

Anti Dierproeven Coalitie

Kantoor: Meeuwenlaan 41, 1021 HS Amsterdam

Postadres: Postbus 10005, 1001 EA Amsterdam

www.stopdierproeven.org

info@stopdierproeven.org

www.facebook.com/antidierproeven

